

இந்த தொடர் பற்றிய வெளிப்படையானதொரு உரையாடலை நண்பர் வெய்யில் மேற்கொண்டார். அவருக்கு நன்றி. முதல் கட்டுரையைச் சுருக்கமாக தொகுப்பதன் மூலம் தொடங்கலாம். முன்னதாக இந்தத் தொடர் பற்றி மூன்று கேள்விகளுக்கு சிறுவிளக்கம் அளிப்பது அவசியம் எனக் கருதுகிறேன்:

இந்த கட்டுரையின் நோக்கம் என்ன

நான் எனது வாழ்வை எனது அனுபவத்திற்குட்பட்டு ஒரு வகையில் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். அதனடிப்படையில், வரலாறு, அறம் மற்றும் தத்துவம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய அரசியல் மற்றும் உளவியல் ரீதியான அடிப்படைப் புரிதல்களை அடைவதன் மூலம் ஒருவர் தான் வாழும் சமுதாயத்தில் தன்னை முன் நிறுத்துவதற்கும் தொடர்ந்து இயங்குவதற்கும் இலகுவாக இருக்கும் என நம்புகிறேன். இந்தவகையான எனது புரிதலை நான் எனது சக மனிதர்களுக்கும் சொல்ல வேண்டுமென எனது சுயம் (ego) விழைகிறது. எனது சக மனிதர்களை நான் குறைவாக மதிப்பிடவில்லை. ஆனால் இதைப் படிப்பவர்களுக்கு இது உதவக்கூடும் என நம்புகிறேன். எனவே இந்தக் கட்டுரையை எழுதத் துணிந்தேன். ஆக இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம் அகவயமானது. உணர்வுப்பூர்வமானது.

யாருக்காக இந்த கட்டுரை

இது புதிய வாசகர்களுக்கும் மாணவ மணிகளுக்கும் என முதல் கட்டுரையில் சுட்டியுள்ளேன். கற்க விருப்பமுடையவர் அனைவரும் மாணவரே. இந்த கட்டுரையை எழுதத் துணிவதும் கூட எனது கற்றல் விருப்பமே. இந்த தொடரில் ஏதேனும் கருத்து / பொருள் பிழைகள் இருப்பின் சொல்லித்தாருங்கள். மகிழ்வுடன் திருத்திக் கொள்கிறேன். இப்படிச் சொல்வதன் மூலம் நான் பெரும் வாசகன் அல்லது ஒரு ஆசிரிய மனோபாவத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தால் எனது மன்னிப்பைக் கோருகிறேன். ஏனென்றால் அது உண்மையல்ல. மேலும் நிச்சயமாக இது ஒரு 'சுய முன்னேற்ற' வகையான கட்டுரை அல்ல.

இந்த கட்டுரை எழுதினால் என்ன நடக்கும்

இந்தக் கேள்வியை நண்பர் ஒருவர் கேட்டார். நான் சொன்னேன்: ஒன்றும் நடக்காது. பின் ஏன் எழுதுகிறீர்கள் என்று அவர் கேட்கவில்லை. ஒன்று மட்டும் அவரிடம் சொல்ல நினைத்தேன்: இந்த வகையான கட்டுரைகளுக்கான தேவை தமிழ்ச் சமூகத்தில் தொன்னூறுகளின் தொடக்கத்திலேயே உண்டாகிவிட்டது என்பது எனது கருத்து. இவ்வகையான பல்வேறுபட்ட கட்டுரைகள், நூல்கள் கிடைத்தாலும் எனது புரிதல் வழியாக சொல்ல எனக்கு நிறைய இருக்கிறது. அவ்வளவே இக் கட்டுரையை எளிமையாக்க ஒரு பதின்பருவ மனிதன் ஒருவரிடம் நடக்கும் ஒரு உரையாடலாக எழுதியிருக்கிறேன். அந்த கற்பனை மனிதனுக்கு தேஜா என்று பெயர். அந்தவகையில் இந்தத் தொடர் இதிலிருந்து தொடர்கிறது எனக் கொள்ளலாம். போலவே கட்டுரைத் தொடரின் தலைப்பும் வானவில் வண்ண மின்னல் என மாற்றியிருக்கிறேன். ஏற்கனவே முகனூலிலும் பிளாக்ஸ்பாட்டிலும் இது தொடர்பாக சிலவற்றை முயன்றுள்ளேன். நன்றி.

தேஜாவின் முகம் லேசான சோகத்தில் இருந்தது. என்னவென்று கேட்டேன்.

“அப்பாதிட்டிட்டார்மகி... எங்கப்பா ஏன் இப்படி இருக்கிறாரு... என்னை புருஞ்சுக்க வேமாட்டேங்கறார்...” என்றான்.

நான் சொன்னேன், “எல்லா அப்பாக்களும் அப்படித்தான்டா... நாளைக்கு நீ அப்பாவானாலும் அப்படித்தான்”. சிரித்தான்.

நான் அவனிடம் ஒரு சம்பவத்தை சொல்லத்தொடங்கினேன்:

“நம்ம காந்தித்தாத்தா ஒரு தடவல்ரைன்ல அவர் பொண்டாட்டிகஷ்தூரிபாவோட போய்கிட்டு இருந்தாரு... ஒவ்வொரு ஸ்டேசன்லையும் அதிகமான கூட்டம்... எல்லாமக்களும்

“மகாத்மா காந்திக்கு ஜே” ன்னு கோசம் பட்டையகிளப்புது... அப்பவண்டி ஒரு ஸ்டேசன்ல நிக்கிது... ஒரே கூட்டம் எல்லோரும் காந்தி கோசம் போடுறாங்க... கூட்டத்துல ஒருத்தர் மட்டும்

“கஸ்தூரிபாவுக்கு ஜே” ன்னு கத்திக்கிட்டே அவங்க பக்கத்துல போறாரு... அவரபாத்து கஸ்தூரிபாவுக்கு கண்கலங்குது... காந்திக்கு சங்கடம்... அந்த மனிதர்கஷ்தூரிபாவுக்கு பக்கத்துல போய்கையிலிருந்த ஒரு ஆரூப்முதத்தை கொடுக்கிறார்கஸ்தூரிஅதவாங்கிட்டு என் கூடவே

வா ன்னு அவரகூப்பிடுறார்... அப்பகாந்தி அவரப்பாத்து எனக்கு ஏதும் இல்லையா... ன்னு கேக்குறாரு அதுக்கு அவர் “நீங்க உண்மையிலேயே மகாத்மாவா இருப்பீங்கன்னா அதுக்கு காரணம் கஷ்தூரிபாதான்”

அப்பிடி ன்னு சொல்றாரு... காந்தி அதை உண்மை ன்னு ஒத்துக்கிறாரு... பிறகு தெருபைத்திய காரன் மாதிரி கிழிஞ்சு சட்டையோட மிகுந்த போதையில் இருந்த அந்த ஆள் கூட்டத்துல கலந்து வெளியேறி வரவங்க போறவங்க கிட்ட குடிக்க பணம் கொடுங்க

ன்னு பிச்சை எடுக்க ஆரம்பிக்கிறாரு அவர் பேரு ஹரிலால். மகாத்மாவோட முதல் மகன்”. “ஆக அப்பனுக்கும் புள்ளைக்குமான உறவு அடிப்படையில் முரணாத்தான் இருக்கு... காரணம் மகன் மேல அப்பன் எடுத்துக்கிற உரிமையும் மகன் தான் ஒரு தனி மனிதன் என்று உணர்கிறதும்தான் ன்னு நினைக்கிறேன்... அதை விட முக்கியமான காரணம் காலம்... தலைமுறை இடைவெளி...

“சும்மா இருந்தவன்கூப்பட்டு இப்படி மொக்கைய போடுறீங்களே...” என்றான் தேஜா.

நான் சொல்லத் தொடங்கினேன், “என்னொட சின்ன வயசு ரூபகம் ஏறக்குறைய எல்லாம் மறந்து போச்சு ... ஆனால் சில விசயங்கள மறக்கவே முடியாது இல்லையா ... அதிலொன்று எனது முதல் பல் ... நாக்கில் ஏதொ இடறுது ன்னு என்று விரலை விட்டு எடுத்த போது எங்கையில பல்லு இருந்தது ... வலி இல்லை. ஆனா நிறைய அழுதேன். என்னவகையான உணர்வு ன்னு ரூபகமில்லை ... எதுவோ ன்னு எங்கிட்ட இல்லாம போச்சு ... பயமா இருந்தது ... பிறகு அந்த ரூபகம் என்னோட மூளையில ஆழ்க்கடலில் (abyss) மூழ்கின கப்பல் மாதிரி அமுங்கிப்போச்சு ... நாலஞ்சு வருசத்துக்கு முன்னாடி சென்னையின் எதோ ஒரு திரையரங்கில் Welcome to jungle படம் பார்த்துக்கிட்டிருந்தேன் ... அதில வில்லனாய் நட்ப்ச்ச

அமெரிக்க நடிகர் கிரிஷ்டோபர் வாக்கர் பேசுகிற வசனத்தில் சிறுவயதில் அவரோட முதல் பல் போன அனுபவத்தை சொல்லுவார்... வில்லன் வசனம் பேசுகிற போது நான் அழுத படம் அது ... அதிர்ஷ்டவசமாக என் மகனின் ஒரு பல்லை நான் பாதுகாத்து வரறேன் ... சில நேரத்தில மனிதர்கள் ஒரு காரியத்தைச் செய்வதற்கு ஒரு காரணமும் இருப்பதில்லை ... இல்லையா... பின்னால் அதுக்கான நூறு காரணங்கள் நம்மை அறியாமலேயே வந்து சேரும்... அனேக நேரங்களில் அப்படி கிடைக்கிற அனைத்து காரணங்களும் சரியாக இருப்பதையும் நாம் உணரலாம் அல்லது அதற்கு நேர்மாறாகக் கூட நிகழலாம்....”

”படுத்தற மகி....”

”நாம எல்லாரும் நம்ம விருப்பத்திற்காக எப்பவும் எதையாவது ஒன்ன செய்ய நினைக்கிறோம் அல்லது பெத்தவங்க சொன்னதற்காக... அல்லது நண்பர்கள் சொல்லியதற்கானது எதையாவது செய்யறோம் அம்மா சொன்னாங்கன்னு பிடிக்காத காய்கறிகளை சாப்புட்டுறோம் ... நண்பர்கள் சொல்றதுக்காக பிடிக்காதவரின் முதுகில பேனா மையத் தெளிக்கிறோம்... ஒரு பையனை அல்லது ஒரு பிள்ளையை கவர்வதற்காக கைகளால பிளேடை வைத்துக் கீறக்கொள்கிறோம்... அப்பா ஆசைப்பட்டாடனு டாக்டர் ஆகுறதுக்கு MBBS - ல சேருகிறோம் ... இதைப்போல ஆயிரமாயிரம் செயல்களை நாள்தோறும் நாம் செய்ய முயற்சிக்கிறோம் ... எல்லாத்துக்கும் ஒரே குறிக்கோள் செய்கிற காரியத்தில் வெற்றி பெறனும் என்பதுதானே... ஆக வெற்றி பெற வேண்டும் . அது ஒன்றே குறிக்கோள். செய்கிற காரியம் நல்லவையா அல்லது கெட்டவையா என்ற ஆராய்ச்சி கூட இரண்டாம் நிலைதான் ... அப்படினா, எல்லாத்துக்கும் வெற்றிதான் ஆதாரமென்றால் எனக்கு 'வெற்றி' என்பதுக்காக சமூகத்துல இருக்கிற விளக்கங்கள் மீது நிறைய கேள்விகள் இருக்கு....”

”இருந்துட்டு போகட்டும்... மொத்தத்துல என்ன சொல்ல வற்ற நீ...”

”என்னைப்பொருத்தவரைக்கும் வெற்றியின் பலவகைகளில் முக்கியமான ஒன்னு தோல்வி...”

”தத்துவம்... தத்துவம்... ஐயோ... பிச்சிட்ட போ... ஏன் மகி என்ன சொல்ல வற்றன்னு கேட்டேனே...”

”கேளுடா பேசாம ... வெற்றி மற்றும் தோல்வி ஆகிய இரண்டு பதங்களுக்கும் நடைமுறை வாழ்விலபொதுவாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற அர்த்தங்களவேறுவேறானதானேன்னாலும் ஆழமா ஆய்வு செஞ்சா இரண்டும் சமநிலையில் இருப்பதைக் கண்டறியலாம் ... சரியா... அதே நேரம் இரண்டிற்கும் அர்த்தமற்றதொரு நிலையையும் நம்மால் உணர முடியும்... இவ்வாறாக வெற்றி மற்றும் தோல்வி இரண்டையும் சமமானதாகவோ அல்லது அதற்கும் மேலாக அர்த்தமற்றவை என்றோ ஒருவர் உணரும் தருணம் அவர் முற்றிலும் ஒரு புதிய மனிதராகத் தன்னை உணர்வார் என்பது எனது முடிவு... புரியுதா...”

”புரியல... வெற்றி தோல்வி ரெண்டையும் சமமா எடுத்துக்கலும்னு பொதுவா சொல்லுவாங்களே ... அதத்தான் இப்படி ஜல்லியடிக்கிறயா...”

”ஏறக்குறைய அப்படித்தான் தேஜா ... வெற்றி தோல்வி இப்படி ரெண்டு நிலையும் இல்லவே இல்லைங்கிற புரிதல்... ஆனா, இது புரியறதுக்குத் தோதான பொதுச்சூழல் சமூகத்துல இல்லன்னு நினைக்கிறேன் ... மேலும் இன்றைய காலநிலையில் அந்த தன்மையை உணர நமக்கு அவகாசமில்லை ... நடைமுறை உலகம் வேகத்தால் ஆகிவிட்டதாக நம்புகிறோம்... செய்யவேண்டிய பணிகளுக்கிடையில எந்தவொரு விசயத்தைப் பற்றியும் தெளிவு கொள்ள அவசியமில்லை என நம்புகிறோம் ... எதையும் அறிந்து கொள்வதற்கு பதிலாக யாரேனும் ஒருவர் நமக்காக அதைச் செய்வார்கள் என நம்புகிறோம்... ஒரு பிரச்சனையின் மூலக்காரணம் பற்றி அறிய அக்கரையினி இருக்கிறோம் ... ஆனால் அதேசமயம் இங்கு இருக்கு எல்லாவிதமான பிரச்சனைக்கும் அது குடும்பப் பிரச்சனையோ இல்ல சமூகப்பிரச்சனையோ ஆச்சரியப்படும்படியா கணக்கில்லாம தீர்வுகள் சொல்லிக்கிறோம் ... கொஞ்சம் நாடகத்தனமா சொல்லினும்னா, “நமக்கிடையே புழங்கும் அனைத்துப் பிரச்சனைகளுக்கும் எண்ணிலடங்கலாத அறுதியிட்ட சொல்லப்பட்ட பல்வேறு தீர்வுகள் நிலவுகின்றன ... அதாவது ஏறக்குறைய எந்த பிரச்சனைக்கும் பாலித்தீன் பைகளில் அடைக்கப்பட்டு பல்வேறு வழிகளில் நம்மிடையே நுகர்வுப் பொருள்களாக “தீர்வு” விற்பனைக்கு கிடைக்கிது...” ”ஆமாமாம் மகி ... ஆளாளாக்கு அட்வைஸ் பண்ணியே கொல்றாங்க ... எல்லாருக்கும் எல்லாமும் தெரியும்கிற நெளப்பு... அப்ப எனக்கு மட்டும் தெரியாதா என்ன ... சந்தோசமா நம்மள இருக்க விடமாட்டேன்றாங்க ... முக்கியமா என்னோட அப்பன் தொல்ல தாங்க முடியல... என்ன செய்துன்னே தெரியல...”

”ஹ... ஹ... கேளு தேஜா ... மனுசனுக்கு ஆகப்பெரிய விருப்பம் என்னவென்று ஆராய்ச்சி செஞ்சோம்னா 'மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை'னு எல்லாரும் சொல்வாங்க இல்லையா ... அதாவது ஒவ்வொரு மனிதரும் சந்தோசமாக வாழவேண்டும் என்பது அனைவருக்கும் அடிப்படை விருப்பமாக இருப்பது தெரியவரும் ... அப்படினா இதில 'சந்தோசம்' என்றால் என்ன என்றும் 'வாழ்க்கை' என்றால் என்ன என்றும் இரண்டு கேள்விகள் வருது ... முதல்ல சொன்னதுபோல உலகம் வேகத்தால் ஆகிவிட்டதுன்னு நாம் எல்லோரும் உணர்ந்துதான்... ஆன என்னப்பொறுத்த வரைக்கும் வேகமங்கிறது காலம் மற்றும் தூரத்தால் ஆனது ... எப்படிக்கறத பின்னால் சொல்றேன் ... இந்த வாக்கியத்திலயும் 'காலம்' என்றால் என்ன என்பதும் 'தூரம்' என்றால் என்ன அப்படிக்கறரெண்டு கேள்விகள் வருது...”

”அட்டா... மகி... காலம்... தூரம்... வாழ்க்கை... சந்தோசம்... மம்... ஒரு முடிவாத்தான் இருக்க ... எங்கம்மா உங்கூட சேர்க்குடாதுன்னு சொன்னப்ப கேட்டிருக்கலாமோ...”

வெளையாட்டுக்குச் சொல்லடா... இயல்பா சில விசயங்கள சொல்றேன்... அதுலயிருந்து சில புரிதல்கள் உனக்கு கிடைச்சா நல்லது... சரியா... நான் என்ன சொன்னேன் ... ஆஹ்... கேள்விகள்... நான் உங்கிட்ட சொன்ன வார்த்தைகளை வெச்ச மொத்தம் நாலு கேள்விகள் எடுக்கிறேன்... இந்த கேள்விகள் மூலமா சந்தோசம் (மகிழ்ச்சி), வாழ்க்கை, காலம் மற்றும் தூரம் ஆகிய நான்கு பதங்கள் எப்படி விளக்கப்படுதுன்றதையும் ஒன்னுக்கொன்னு தொடர்புடையவையா ... அப்படினா எந்த

வகையில் தொடர்பு ...அல்லது இவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறையானது என வகையில் தொடர்பில்லாம இருக்கு என்பதையும் நான் விளக்க முயற்சிக்கிறேன்..சரியா..”

”அனால், ஏன் விளக்கவும் மகி...”

“ நல்ல கேள்வி...இந்த கேள்விக்கு நான் பதில் சொல்வதற்கு முன்னால... தேஜா...இது சம்பந்தமா சில தெளிவுகளை பெற முயற்சிக்கலாம்...என்னை பொறுத்தவரை மனிதர்கள் இரண்டு வகையானவர்கள் ... சமுதாயத்தில் இருக்கிற நெறிமுறைகள், நடைமுறைகள், கருத்துக்கள் அனைத்துக்கும் இசைந்து வாழ்ந்து அவற்றுடன் விவாதித்து 'எல்லாம் பெரியவங்க தெரியாமலா சொல்லியிருப்பாங்க ' என்கிற எளிய புரிதலோடு வாழ்க்கை நடத்துபவர்கள் ... மற்றொரு வகையினர் அனைத்து கருத்துகளின் மூலத்தை ஆய்வு செய்து நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு புது கருத்தாக்கத்தை உருவாக்க முயல்பவர்கள்...”

”புரியும்படியா சொல்லமாட்டியா...”

” சரி, ஒரு எடுத்துக்காட்டாக 'கடவுள் இருக்கிறாரா இல்லையா' என்ற உலகத்தின் அதரப்பமுசான ஒரு பிரச்சனையை (fact) எடுத்துக் கொள்வோம்...இந்தப் பிரச்சனையின் வரலாறு பற்றி அறிய கிளம்பினா ஏறக்குறைய மனித குல வரலாற்றையே நம்மால்பரிஞ்சிக்க முடியும்...ஆனால் நாம் 'கடவுள் இருக்கிறாரா இல்லையா ' என்கிற இந்த பிரச்சனையின் வரலாற்றை எப்படி தெரிஞ்சிக்கிறது ? அல்லது பொதுவா , எந்தவொரு பிரச்சனையின் வரலாற்றையும் எப்படி தெரிஞ்சிக்கிறது ? சலபமாச் சொல்லமுடியும்... புத்தகங்கள், ஊடகங்கள், கல்வி, நூலகங்கள்...இன்னும் நிறைய... ஆக எந்தவொரு பிரச்சனை பற்றிய வரலாற்று அறிவை பெற இங்கு தீர்வுகள் இருக்கின்றன ... வகைவகையானத் தீர்வுகள் ...! கோடானகோடி வாழ்வுமுறைப் பரிசோதனைகள் ... விளக்கங்கள் ... குவிந்து கிடக்கும் இவற்றில் எதை தேர்ந்தெடுப்பது ? எப்படி தேர்ந்தெடுப்பது? ”குறைந்தபட்சம் சரியானவை ” என்று எவ்வாறு தீர்மானிப்பது ? இது எல்லாத்துக்கும் எங்கிட்ட இருக்கிற ஒரே பதில் ” **அடிப்படைகளைப் புரிந்து கொள்வது**”

”கடவுள் இருக்காரா மகி...”

”ஏண்டா நான் என்ன சொல்லிக்கிட்டு இருக்கேன் நீ என்ன கேக்குற ...நான் சொல்றத கவனிக்கறயா இல்லையா...ரொம்ப முக்கியமான விசயம்டா..”

”கேக்குறேன் மகி...முதல்ல கடவுள் இருக்காரா இல்லையா...சொல்லு மகி...”

”இல்லை”

”எப்படிச் சொல்ற...”

”உனக்கு கடவுள் இருக்காருன்னு படுத்தா...”

”தெரியல...பதில் சொல்லுன்னா என்னை கேள்விகேட்டே கொல்லு...”

அதுதாண்டா நான் சொல்லவற்றதும் ...கடவுள் இருக்காரா இல்லையான்னு நீ கேட்ட ... என்னோட பதில் என்ன ...இல்லைனு ஒரு வார்த்தையில் சொல்றேன் இல்லையா ...அந்த முடிவுக்கு எப்படி நான் வந்தேன் ...அந்த முடிவுக்கு வந்த வழிதான் நான் சொல்லப்போற மொத்தமும்...பொறுமையாக் கேளு...”

”சாமி இருக்கு மகி...நான் பாத்துருக்கேன்...”

”என்னடா சொல்ற...”

”விக்ரம் படம்...கிருஷ்ணா தியேட்டர்ல பாத்தோம்...ஹி...ஹி...”

”நல்லா கடிக்கக் கத்துக்கிட்ட ...சரி ”அடிப்படைய புரிந்து கொள்வது ” பத்தி சொல்றேன் ...ஒரு பிரச்சனையின் அடிப்படையைப் புரிஞ்சிக்கிட்டா மட்டுமே அது பத்தின தீர்க்கமான ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியும் . அப்படினா அடிப்படையை புரிந்து கொள்ள நம்மகிட்ட இருக்கும் ஒரே கருவி ”**என்றால் என்ன ?**” என்கிற கேள்வி மட்டுமே . மேற்சொன்ன எடுத்துக்காட்டையே எடுத்துக்கொள்வோம் . ”கடவுள் இருக்கிறாரா ...இல்லையா” இது ஒருவருக்கு ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறதுன்னு எடுத்துக்கிட்டா ,முதல்ல அவர் என்ன செய்யுமன்னா ஒரு கேள்வி கேட்கலாம் ...”கடவுள் என்றால் என்ன ” இந்த ஒரு கேள்வி அவருக்கு ஒரு பெரும் வரலாற்று அறிவைக் கொடுத்து விடக்கூடும்னு நான் நம்புறேன். சரி, நான் சொன்னது அடிப்படைகளைப் புரிந்து கொள்வது பத்தி . ஆக இப்ப நான் என்ன செய்யலாம் ? ஒரு கேள்வி கேட்க வேண்டும் . **அடிப்படை என்றால் என்ன ?** என்கிறதுதான் அந்த கேள்வி.இப்போதுநீகேட்டகேள்விக்குவருகிறேன் இதையெல்லாம்ஏன்விளக்கவேண்டும்? ஆரம்பத்துலசிலவார்த்தைகள்பத்திசொன்னேனில்லையா..மகிழ்ச்சி, வாழ்க்கை, நேரம் (காலம்) மற்றும்தூரம்அப்படின்னு...இவைகளோடஅடிப்படைகளைபுரிந்துகொள்ளஇவற்றைவிளக்கவேண்டும் சரிவிளக்கலாம்...அனால்எதற்காகவிளக்கவேண்டும்? அன்புதேஜா...இந்தகேள்விக்கானவிடையைநான்இவ்வாறுசொல்கிறேன்: **ஒருவர்தனதுவாழ்நாளில்எந்தஒருகணத்திலும்பூஜ்ஜியத்தை (zero)அடைந்துவிட்டாலும்மீண்டும்புதிதாகஎண்ணத்தொடங்கவேண்டும் அதற்கானமனவலுவை / நம்பிக்கையைஇந்த”அடிப்படைப்புரிதல்”அவருக்குஅளிக்கும் எனவேஎன்னைப்பொருத்தவரைஅவருக்கு (உனக்கு) வேறுமாற்றுஇல்லை**

“உனக்குவேறவேலையே இல்லையாமகி.. எதையாவது ஜாலியா பேசிக்கிட்டு இருக்கலாமனு வந்தா.. நெஜமாவே படுத்துற.. நீசாதாரணமா பேசுனாலே புரியமாட்டேங்குது.. இது பூஜ்ஜியம் போஜ்ஜியம்னு.. நேரமாகுது கெளம்பட்டா..”

“இருடா.. ஜாலியாவே பேசலாம்.. அதே நேரம் நான் சொல்றது கொஞ்சம் கேட்டுக்க.. நீ வாழ்க்கையில மொத்ததுக்கும் ஜாலியா இருக்க அது ரொம்பவும் உதவும்..”

“மொத்ததுல ஜாலியா இருக்க என்கப்பன் விடமாட்டான்னு நெனைக்கிறேன்.. நான் எதச் சொன்னாலும் கேக்கமாட்டேங்கறாரு.. அவரு என்ன சொன்னாலும் எனக்கு புடிக்கமாட்டேங்குது..”

“அது சாதாரணமான கம்யூனிகேசன் சிக்கல்தான்.. தகவல் பரிமாற்றத்துல சிலவகையான பிரச்சனைகளை புரிஞ்சிகிட்டோம்னா எல்லாம் சரியாகிடும.. தகவல் தொடர்புபடுத்தி நான் பின்னால விளக்கமா சொல்றேன்.. இப்ப அடிப்படை யப்பாப்போம்..”

“விடமாட்டேன்ற.. சரி சொல்லு.. ஏதோ போஜ்ஜியம்னு சொன்னியே..”

“போஜ்ஜியம் இல்லடா.. பூஜ்ஜியம்.. சைபர்.. வாழ்க்கையில நடுத்தெருவுக்கு வந்தாலும் மனசு விட்டறாம முதல் ல இருந்து ஆரம்பிக்கனும்.. அது எத்தனையசுலனாலும் சரி.. அதுக்கான மனதிடம் நம்மகிட்ட இருக்கனும் அதுக்குத்தான் அடிப்படை புரிதல் அவசியம்னு சொல்றேன்..”

“மொத்தத்துல எதையும் கண்டுக்காம சந்தோசமா இருக்கனும்னு சொல்ற..”

“இல்லதே ஜா.. மொத்தத்துல எல்லாதையும் கண்டு கிட்டே சந்தோசமா இருக்கனும்..”

“அது எப்படி.. நமக்கென்ன பொடனியலயா இருக்குகண்ணு..”

“கண்ணு பொடனியல இருக்க வேண்டாம்.. அறிவுல இருக்கனும்.. இனி நான் கொஞ்சம் உரைநடை தமிழ்ல சொல்ல போறேன்.. வார்த்தைகள் எதுவும் புரியலைன்னா கேளு..”

“இது வேறையா..”

“கவனமாகேளு.. ஆக ஒன்றும் இல்லாமல் போகும் காலத்தில நாம் மீண்டும் புதிதாக எண்ணத்தொடங்க வேண்டும்.. ஆனால் ஒன்றும் இல்லாமல் போகும் காலத்துக்காக நாம் ஏன்காத்திருக்கனும்.. எப்பாத்தாலும் கெட்டு முட்டச்சாம்பலா போயிருவோம்னு யோசிச்சுக்கிட்டே இருந்தா நல்லாவா இருக்கும்..”

“ஆனா இது வரு முன்காப்போம் திட்டம் டா.. அதுவுமில்லாம கெட்டு போற காலத்துக்கு மட்டுமில்ல இருக்குற எல்லா காலத்துக்கும் இந்த அறிவு அதாவது அடிப்படை அறிவு அவசியம்.. அப்பதான் உண்மையான சந்தோசம் அப்படின்னா என்னா அனு தெரியவரும்..”

“ஆனா நீ சொல்வறது எல்லாம் சாதாரணமான ‘வாழ்க்கையில முன்னேறும் வழி’ புத்தகங்கள் மாதிரி தெரியுதே..”
“இப்ப அப்படிதான் தெரியும்.. பின்னால போகப்போக அதுக்கும் இதுக்குமான வித்தியாசத்தை புரிஞ்சுக்குவ.. கேளு.. திருக்கு ரளுக்கு பேர்போன தமிழர்கள் நாம்..
அது போல, மொத்தம் இரண்டாயிரத்துச் சொச்சம் குரள்களையும் ஒரே பாடலில் சொன்னவன்கனியன் பூங்குன்றன் அவன் சொன்னான்: தீதும் நன்றும் பிறந்தரவாரா. இந்த வாக்கியம் தான் மொத்த அடிப்படை! ஆனால் எப்படி? அதைத் தெரிந்து கொள்ள நாம் மேற் சொன்ன அந்த நாய்குபதங்களைப் பற்றிய புரிதலை மேற்கொள்ளும் கட்டப்பாடுக்கு வருகிறோம்..”

“கடப்பாடா.. அப்படின்னா என்ன..”

“கடப்பாடுன்னாகட்டாயம்.. கட்டாயத்துக்குத் தள்ளப்படுறோம்னு அர்த்தம்.. சரியா.. சரி விசயத்திற்கு வரறேன்.. நான்குறிப்பிட்ட முதல் சொல்லான மகிழ்ச்சி (சந்தோசம்) என்பது பற்றி இங்கு எதுவும் விளக்கப்போவதில்லை எல்லாத்துக்கும் கடைசியா இறுதிப்பகுதியில் இதற்கான அடிப்படையை நாம் புரிந்துகொண்டு விடலாம் அனல்மற்ற மூன்று பதங்களின் அடிப்படை பற்றிய சில புரிதல்களுடன் தொடங்கினால் இனிவரும் விசயங்கள் புரிவதற்கு சற்று சூலமாகும்.
பொருண்மையற்ற அதாவது வெளிப்படையான உருவமில்லாத வெறும் சொல்லாலான இம் மூன்று பதங்கள் பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதாரமானவை என்று ஒரு எளிமைக்காக எடுத்துக்கொள்ளலாம் ஏனென்றால் அனைத்திற்கும் பொருளே முதல் என்று இருக்கையில் பொருண்மையற்ற இவை எப்படி ஆதாரமாகும் என்ற கேள்வி செயல்விளக்கங்களுடன் பின்னால் வரிக்கிறேன்

“பொறுமகி.. பொருண்மை.. பொருளே முதல்.. என்ன இதைல்லாம்.. மண்டகாயுது..”

“அதான் சொன்னேனே.. பொருண்மைன்னா ஒரு விசயத்துக்கு ஒரு அர்த்தமிருக்கும் ஆன உருவம் இருக்காது.. தூரம் அப்படி ன்னு சொன்னா புரியும் ஒரு உருவமாகாட்ட முடியாதில்லையா.. அது மாதிரி.. பிறகு பொருளே முதல்னால்ககத்தில் எல்லா விசயங்களும் பொருள்தான் முதல் இருக்கும்னு விளக்குற ஒரு சித்தாந்தம்.. இதுபத்தியும் சித்தாந்தங்கள் அப்படின்னா என்னங்கற பகுதியில விளக்கமா சொல்றேன்.. ஆக, இதோ அந்த ஆயிரம் கோடி மதிப்பிலான கேள்வி! வாழ்க்கை என்றால் என்ன? இந்த கேள்வியைப் கேக்கும் போது எத்தனை பேர் சிரிப்பாங்கன்னு தெரியல.. எத்தனை பேர் கோபமும் எரிச்சலும் அடைவாங்கன்னு தெரியல.. எத்தனை பேர் சலிப்படையிறாங்கன்னு தெரியல.. மேலும் என்னென்னவகையான உணர்வுகளை அடைகிறார்களோ.. எல்லாம் ஓரளவுக்கு யூகிக்க முடியக்கூடியவைதான் ஆனால் நான் ஒன்றை மட்டும் உறுதியாகச் சொல்லிவிட முடிய

யும்.

அவங்கதனைவகையான உணர்வுகளை அடைந்தாலும் ஒருத்தரப்பார்த்து இந்தக்கேள்வியை நீங்கள் கேட்கிறபோது ஒரே ஒரு உணர்வு மற்றும் வராது அது சுவாரஸ்யம் என்கிற உணர்வு ஏனென்றால் உலகில் ஒவ்வொரு நபரின் மனதும் தனக்கான பிரத்தியேகமான பதிவை இந்தக்கேள்விக்காக வைத்திருக்கிறார்.”

“உனக்கும் கூடத்தானே...”

“விதிவிலக்கில்லாமல் என்னிடமும் ஒரு விளக்கம் உண்டு... ஒரு சிறிய எடுத்துக்காட்டுடன் அதை விளக்க முயல்கிறேன் கொஞ்சம் நாடகத்தனமாக இருக்கும். பூப்பூவாமழை சிதறும் ஒரு சிலிர்த்த அக்டோபர் மாதத்தில் ஒரு அற்புதமான பெரும் பள்ளத்தாக்கு பக்கம் போகிறோம் எண்ணற்ற வண்ணமயமான பூச்செடிகள், கற்பனைக்கு எட்டவே எட்டாத அமைப்புகளுடன் விதவிதமான மரங்கள் அடர்ந்த அந்த பள்ளத்தாக்கைச் சுற்றி அடர்காடு கொண்டமலைகள். அங்கு தெளிந்த நீர்கொண்ட அழகான குளம். அந்த குளத்தில் குளிர்நீர் பனிபடர்பார்க்க பார்க்கக் கொள்ளக்காட்சியாக இருக்கிறது அந்த குளத்தை பார்த்தவுடனே ஒரு நொடியில் அதில் குதித்து நீந்த வேண்டும் என்கிற பேரார்வம் உனக்கு வருகிறது ஒவ்வொரு நொடியும் அதில் குதித்து விடும் ஆர்வத்துடன் இருக்கும் உன்னிடம் நான் சொல்லுகிறேன் “வேண்டாம்... குதித்து விடாதே”. காண்ப்பரவசம் கொள்ளச் செய்யும் அந்த பள்ளத்தாக்கு என்பது ஒரு ஆடிப்பிம்பம் அதில் இருக்கும் குளத்தில் குதித்தீர்களானால் அது உடைந்து போகும் அல்லது அதிலிருந்து வெளியேற முடியாமல் பிம்பத்தின் ஒரு பகுதியாய் நீங்கள் மாறிப்போய் விடக்கூடும்

”சுத்தம்... ஒரு எழுவும் புரியல... எப்பவும் சொல்லுவே சிகரெட்டுக்குள்ளே தையோ கலந்து ஊதுவன்னு... அது மாதிரி எதுவும் போட்டுட்டு வந்திட்டியா...”

“இல்லடா... சும்மா ஒரு வார்த்தை விளையாட்டு இது... எளிமையான சொல்றேன்கேள்... உன்கண்ணுக்கு முன்னாடி தெரியிறது உண்மையாக இருக்கிறது அசுசியமில்லை... அதாவது அது நல்ல விசயமோ கெட்ட விசயமோ... மேலோட்டமாக இருக்கிறது குபின்னால நம்மாலயுக்கி வே முடியாத வேறொன்று இருக்கப்படுவதுமே வாய்ப்பிருக்கு.”

”சரி சரி... வாழ்க்கை என்னனு நீ சொல்லுமகி...”

“அதுக்கு முன்னாடி நீ சொல்லுடா... வாழ்க்கை என்ன...”

“எனக்கு என்ன தெரியும் மகி... ஒரு அம்பத்து அஞ்சுவயசுல கேட்டைய்னா சொல்லுவேன்... மம்... வாழ்க்கை அபுட்கிறதெசெய்றது... சரியா...”

”செம... புடிக்கிறதெசெய்றது... யாருக்கு புடிக்கிறதெசெய்றதுன்னு ஒரு கேள்வி இருக்கு...”

“இது என்ன கேள்வி எனக்கு புடிக்கிறது தான்...”

“உனக்கு என்ன புடிக்கும்னு உனக்கு எப்படி தெரியும்...”

“எப்படியோ தெரியும்... எல்லா மாதானாவறறது தான்...”

“இல்லதே ஜா... எதுவும் இங்கதானாவறறது இல்ல... ஒன்னு நீ தேடிப்போகனும் இல்லை நாயாராவது உனக்கு குடுப்பாங்க... ஆனா பொதுவாக இங்கதெசெய்றது நம்ம தேர்வுகிடையாது... எல்லாமே அவங்கசாய்ஸ்தான்...”

“அவங்கன்னா...”

“அவங்கன்னாமத்தவங்க... உன்னத்தவிர எல்லாரும் அல்லது எல்லாமும்... மொத்தமாக இந்த பிரச்சனையை புரிஞ்சுக்க வெக்கிறதான என்னோட நோக்கம்...”

“மறுபடியும் குழப்பற... சரி நீ சொல்லு வாழ்க்கை என்ன...”

“அது எனக்கும் தெரியாது... ஆனா எனக்கு உகந்த மாதிரி ஒரு கத இருக்கு... அதன் மூலமாக சொல்றேன்... ‘யேன்மிர்தாலின் - life of Pie’ நாவலின்கதை தான் இது வரையில் எனக்குத் தெரிந்து சுவாரஸ்யமான வாழ்க்கை தத்துவம்... அந்த கதை என்னனா... ஒரு மிருகக்காட்சிசாலை முதலாளியியாபாரநஷ்டம் காரணமாக அவருகிட்ட இருந்த மொத்த விலங்குகளையும் வெளிநாட்டுக்கு கொண்டு செல்லக் ப்பலிவ் ஏற்றுகிறார். நடுக்கடலில் கப்பல் விபத்தில் சிக்கிறது. விபத்திலிருந்து அந்த முதலாளியின் மகனும் ஒரு புலியும் மட்டும்தப்பி ஒரு படகில் மாட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். நடுக்கடலில் மனிதனுக்கும் புலிக்கும் இடையிலான போராட்டம் தான் மேற் சொன்ன நாவலின்கதை ஒரு கடல். ஒரு படகு. ஒரு புலி. ஒரு மனிதன். இதில் வாழ்க்கை என்றால் என்று என்னனக் கேட்டால் அந்த புலி தான் வாழ்க்கை என்பேன். கடல் என்பது பிரபஞ்சம். படகு என்பது பூமி. ஒரே தரத்திஷ்டம் மனிதன் மட்டுமே மனிதனாக இருக்கிறான் வாழ்க்கைக்கு எப்படி ஒரு அற்புதமான படிமம்! திசை அறிந்துகரை ஏற ஒரேவழி புலியை பழக்குவது தான் அதற்கு புலியை ப்பற்றி தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் எனவே வாழ்க்கையின்தத்துவம் என்பது புலி என்றால் அதாவது வாழ்க்கை என்றால் என்ன என்று தெரிந்து கொள்வது தான்.”

“சிரிப்பு சிரிப்பாவருது மகி... ஒரு சின்ன கேள்வி... கடல் நடைக்குற போராட்டத்துல மனுசன் செத்தா பரவாயில்ல... புலி செத்து டுச்சுன்னா... அவனுக்கு என்ன ஆகும்... உன்கணக்கு புடிவாழ்க்கை ந்புலி செத்து டுச்சுன்னாமனு சன்நிலமை என்ன...”

“அழகு...அழகு...இதுமாதிரிஎன்னகவத்துனாதான்நான்தெளிவாசொல்லமுடியும்.. வாழ்க்கைக்குநான்சொன்னவிளக்கம்சரி வரலன்றஅப்படித்தான்...இப்படிவேணும்னாவெச்சக்கலாம்...அந்தகடல், படகு, புலி, மனிதன்இதுவெனதுவேணுமினாலும்வாழ்க்கையாஇருக்கலாம்...அதுஅவரவர்பார்வைக்குதக்கமாறும்சரியா..”

“இதுஒரளவுபரவாயில்லமகி..”

”பேசலாம்...ஆகநான்முதலில்சொன்னதுபோலவாழ்க்கைஎன்பதுகண்ணாடியில்தெரியும்கவர்ப்ச்சியானஒருஇயற்கைக்காட் சியின்ஒருபிம்பம்.

அந்தபிம்பத்துலதெரியும்ஒருஅழகானகுளம்என்பதுஉண்மையில்நீங்குக்குதித்துநீந்திமகிழவேண்டும்என்பதற்கானரகசிய குறிப்பு.

இன்னும்சொல்லப்போனால்இந்தஉலகில்உன்னுடையஇடம்தென்றுவென்றுஅறிந்துகொள்ளதவம்ஒருவரைபடம் நியாராகஇருக்கப்போகிறாய்என்பதைஒளித்துவைத்திருக்கும்ஒருரகசியவரைபடம் எனவே, அந்தசமீக்கையை, ரகசியக்குறிப்பைஉணர்ந்துகொள்ள

அந்தவரைபடத்தைபுரிந்துகொள்ளஎன்னிடம்ஒருஎளிமையானதும்அதேசமயத்தில்வலிமையானதுமானஒருவழிமுறைஇ ருகிறது. ”எல்லாவற்றிற்குமானஅடிப்படைப்புரிதல்“ என்றுஅதற்குப்பெயர்.

அதைஒருகல்வடிவில்இப்போதையஉன்நம்பிக்கைஎனும்குளத்தில்எறியப்போகிறேன் கடைசியாக, கலங்கியகுளத்தெளியஆழத்தில்நீஅனைத்தையும்காணலாம்

“என்னமோசொல்ற..கேக்கநல்லாயிருக்கு...ஒருஎழவும்புரியல...ஆனாலும்இன்னும்கொஞ்சம்விரிவாசொன்னாநல்லாஇ ருக்கும்..”

”எல்லாம்சரியாப்போகும்..இப்படிஇல்லைனாலும்நல்லதுநடந்தேதீரும்னுஎல்லார்கிட்டையும்ஒருநம்பிக்கைஇருக்கும்.. இல்லையா...உலகிலுள்ளஎல்லோரும் - அனைத்தும்மதங்களும்உட்பட -நம்பிக்கையைபத்திபோதிக்கிறார்கள். நான்நம்பிக்கையைகுழைக்கவேவிரும்புகிறேன்ஏனென்றால்உண்மையைஉண்மையானநம்பிக்கையைவிட்டுநாம்வெகு தூரம்விலகிவிட்டோம்.

எளியஅடிப்படைகளைஉணர்ந்துகொள்வதுமூலம்இழந்துபோனநமதுஉண்மையானநம்பிக்கையைமீட்டெடுக்கலாம் அதுபோலவேஉலகத்திலுள்ளஅனைத்துநீதிமான்களும்ஞானிகளும்ஞானத்தைபோதிக்கிறார்கள்நான்குனியம்என்றால் என்னஎன்பதைஎனதுஅடிப்படையாகவைத்துவிளக்கப்போகிறேன் ஏனென்றால், வாழ்க்கையைவிளங்கிக்கிறதைவிடஅதற்குஇனிமையானதாமாத்தியமைக்கவேண்டியகட்டாயத்துலநாமஇருக்கிறோ ம்னுநான்புரிந்துகொண்டதனால்.

எனவேநம்மையும்நம்மைச்சுற்றியஅனைத்தையும்பற்றியஅடிப்படைகளைப்புரிந்துகொள்ளமுயல்வதுமூலம்புதியபா தைகளைகண்டுணர்ந்துநமக்கேற்றசெரிவானவாழ்க்கையைஅமைத்துக்கொள்ளஎன்னசெய்யனும்தான்பேசப்போறேன் ...”

” நம்பிக்கையைகுழச்சாஎல்லாம்சரியாப்போயிடுமா..”

“நான்நம்பிக்கையைக்குழைக்கிறேன்சொல்றதுமறுபடியும்சரியானநம்பிக்கையைக்கண்டுக்கொள்வதற்காக..முன்னாடிபே சுனதுதான், ”தீதும்நன்றும்பிறதரவாராது” என்கனியன்பூங்குன்றன்சொன்னான்...இல்லையா...அதுஅற்புதமானவாகியம்தா ன்.

ஆனால்அதுமெய்யானகூற்றா..அதுக்குமாற்றுக்கருத்துஇல்லையா..புகழ்பெற்றபிரஞ்சுதத்துவவியலாளர்மான்பால்சார்த்த ர், “அனைத்தும்பிறவற்றிலிருந்துவருகிறதுசொல்லுகிறார்”.

உளவியல்அடிப்படையின்இவரின்தக்கூற்றைபலஅறிஞர்கள்சரிஎன்றுவிளக்கியுமுள்ளார்கள் “தீதும்நன்றும்பிறதரவாரா” என்பதும் “அனைத்தும்பிறவற்றிலிருந்துவரும்” என்பதும்வெவ்வேறுகூற்றுகள் கேட்பதற்குஇரண்டும்எதிமாறானகருத்துக்கள்என்றுதெரிந்தாலும்இவைஒருநானயத்தின்இரண்டுபக்கங்கள்போல அகமும்புறமும்போல. ஒன்றினின்றுஇல்லை. அல்லதுஇரண்டும்ஒன்றே.

அதனால்அகம்மற்றும்புறத்தின்அடிப்படைகளைப்புரிந்துகொள்வதுமூலம்தொடங்கலாம்

“உள்ளவெளியவிளையாடச்சொல்ற..அஹம்ப்ரமாஸ்மி..”

“தமிழ்சினிமாஉங்களகெடுத்துடுச்சு..அகம்புறம்பத்திபேசுறதுக்குமுன்னாடிவேறொன்னபத்திதெரிஞ்சுக்கிறதுஅவசியம்.. அதுஒருசெயல்பாடுபத்தினது..நான்ரஸ்யராணுவவீரர்களுக்குபயிர்சியின்போதுமூன்றுவார்த்தைகளைத்திரும்பத்திரும்ப போதிப்பதாகப்படித்திருக்கிறேன். முதலாவதுகிடைப்பதைசமயோசிதமாகஉபயோகப்படுத்து

(improvise) இரண்டாவதுசூழலுக்குஉகந்துஉன்னதைகவமைத்துக்கொள் (adapt), மூன்றாவதுஇந்தஇரண்டையும்உபயோகித்துப்பித்துவெளியேறு(overcome). சிக்கலான,

உயிருக்கேபோராடவேண்டியஅல்லதுவெளியேறமுடியாமல்ஏதாவதுஒருஇடத்தில்ராணுவவீரர்கள்அகப்பட்டால்இந்த மூன்றும்தான்மந்திரம். கிடைத்ததைஉபயோகித்துசூழலுக்குதகுந்துசெயல்பட்டுத்தப்பிக்கவேண்டும் முடியவில்லைஎன்றால்மரணம்தான்..”

“ நமக்கதுக்குஅந்தமாதிரிபிரச்சனைவரப்போகுதுமகி..”

“தப்புடா..நாமஏற்கனவேஅந்தநிலையில்தான்இருக்கிறோம்..ராணுவவீரர்களுக்குட்பரவாயில்ல..அவங்களோட்கூழ் நிலைதெரிஞ்சுடுது..நாமஅப்படிஇல்லை..நமக்குகூழ்நிலைதெரியல..பிரச்சனைகளோடஆழம்புரியல..நீஇருக்கிறதுஒருகா ட்டுக்குநடுவுல..கர்ணம்தப்புனாமரணம்..”

“என்னமகிஉளற்ற..சும்மாய்காட்டுறயா..”

“இல்லடா... பயம்காட்டல... நெஜத்தகாட்டமுயற்சிக்கிறேன்... சரிகொஞ்சம்எளிமையாவேறவிசயம்பேசலாம்... ஆனாலும் இதுவும்காடுமாதிரிநான்... பதின்பருவம்ந்ற (teen age) திசைதெரியாதஅல்லதுதிசையேஇல்லாதபுதிரானகாடு... திசைதான்இருக்குமாண்டுதெரியாது... ஆனாதிரும்புனபக்கமெல்லாம்பாதையாஇருக்கும்காடு...”
 “சாமீ... ஏன்இந்தகொலவெறி...”

“கொஞ்சம்புரிஞ்சுக்கமுயற்சிப்பா... துடிப்பானஇளம்வயசு... திரும்புனபக்கமெல்லாம்ஓடத்தோனும்... ஆனாள்கபோக னும்னுதெரியாது... நான்சொல்றேன்... இப்படிஎதுவுமேஇல்லை... ஜஸ்ட்கொஞ்சம்நிதானமாகத்திபார்த்தாபோதும்... எல்லா ம்விளங்கும்... பாதையெல்லாத்திசைகாட்டிகளும்சமிக்கைபலகை (signs) களும்நிரஞ்சுகிடக்கிறதுதெரியும். ஆனால்எல்லாம்இங்கநிலையில்லாதது. ஒரேதிசைகாட்டிவேறவேறநேரத்துலவேறவேறவழியைக்காட்டும்... ஒரேகவல்பலகைவேறவேறவிசயத்தைகொடுக்கும் ...”

“ஏன்மகிநாங்களும்பள்ளிக்கூடத்துக்குபோறோம்ல... எனக்கும்நாலுபேருநாலுவிசயம்சொல்லிக்கொடுப்பாங்கதான... இங் கஎதுவுமேநல்லதிலைந்றபீல்கொடுக்கிற...”

“உண்மைதான்தேஜா... நான்சொல்றதுஎல்லாம்சரின்னுசொல்லவரல... அதுபோலஇங்கபொதுவாபிரச்சனையில்ல... ஆனா ஏன்நாடுகெட்டுபோச்சுன்னு... கலாச்சாரம்கெட்டுபோச்சுன்னுபொதுவெளியிலமக்கள்பேசுறாங்க...”
 “அப்படியாபேசுறாங்க...”

“அதனாலதான்சொல்றேன்... பதின்பருவம்என்கிறதுஒருகாடு... சமூகம்பலபாதைகளாபிரிஞ்சுகெடக்கு... எந்தபாதைன்னு கேட்டாளன்னசொல்வநீ...”

“எனக்குபடிச்சபாதை...”

“அதான்ஏற்கனவேசொன்னேன்இல்லையா... உனக்குபடிச்சபாதைன்னுஉனக்குஎப்படிதெரியும்... ஆக, அப்படியானஒருதிசைதெரியாதஅடர்ந்தகாடுதான்இந்தபதின்பருவம் (teen age) என்பது... மறுபடியும்சொல்றேன்... பதின்பருவமேதிக்கில்லாதபெரும்புதிர்க்காடு... சுற்றிலும்அல்லதுஅனைத்துதிசைகளி லும்பாதைகளால்ஆனஇந்தபுதிர்க்காடுஉனக்குஅளிப்பதெல்லாம்வெறும்சமிக்கைகள் (signs)மட்டுமே... இங்குஇருக்கும்திசைகாட்டிகள்அனைத்தும்நிலையற்றவை... இந்தசமிக்கைகளைப்பிரிந்துகொண்டுஉன் னைச்சுற்றிஇருக்கும்எண்ணிலடங்காபுதிர்களைவிடுவித்துஉன்பதின்பருவக்காட்டைகடந்துவிட்டால்காட்டின்படிவில இருக்கும்வாழ்வெனும்பள்ளத்தாக்கில்பயணம்செய்யஒருசொகுசானவாகனத்தைப்பரிசளிக்கும்உன்னிடம்இருக்கும்அடி ப்படைஅறிவு. அந்தவாகனத்திற்குஎரிபொருளேதேவையிலலை. உனக்காகஅதுஉன்இருப்புகுருக்கும்வரைநிற்காமல்ஓடிக்கொண்டேஇருக்கும் உனக்காகமட்டுமேஇல்லாமல்மற்றஅனைவருக்காகவும்...”

“பள்ளத்தாக்கு... வாகனம்... சொகுசு... என்னஎழவுஇதெல்லாம்... எதுக்குஇதெல்லாம்... அடுத்தமாசம்தலைவாரிலீஸு... அதப் பாக்கப்போறவழிதான்இப்போதைக்குஒரேபாதை...”

“வலிக்குதுடா...”

“என்னாச்சுமகி...”

“காலஎடுறா... என்காலஏறிமிதிச்சுட்டுவற்ற...”

“அதான... நான்சொன்னதுலபீலாகிநெஞ்சுவலிக்கிதோன்னுநெனச்சிட்டேன்...”

“அந்தமாதிரிநெஞ்சுவலிபெர்மனண்ட்றா... நெஞ்சுவலிகூடஇல்ல... பொடனிவலி... பின்முளைஎறிச்சல்... பரிதாபமாஇருக் கு...”

“சரிசரிபொலம்பாத... விசயத்துக்குவா...”

“ம்ம்... ரல்யர்கள்சொன்னமாதிரிநம்மாளுகளும்ஒருவிசயம்போர்வீரர்களுக்குசொல்லியிருக்காங்க... சுவாரஸ்யமானவிசய ம்இது... அவங்கசொல்றாங்க: சூடானதோசையஓரத்துலஇருந்துதான்சாப்புடனும்...”

“அதானபாதேன்... நம்மாளுங்கசாப்புடறத்தவிரவேறெதுவும்கொல்லியிருக்கமாட்டாங்களே... சண்டபோடுறநேரத்துல தோசசுட்டுத்திங்கனும்னுசொல்லியிருக்கான்பாருங்க... பின்னிண்டாய்ங்க... ஹ... ஹா... ஹ...”

“மேலோட்டமாசாப்புடறத்தப்பத்திதான்விசயம்தேஜா... ஆனாகேளு... மனிதவளர்ச்சிக்குஅறிவுரைசொல்றதுலஉலகத்துலஇ ரண்டுவிதம்இருக்கு... மேற்கத்திகாரங்கவிசயத்தைநேரடியாபோட்டுஉடைப்பாங்க... அவங்களுக்குபிரச்சனையைஅதன்வி ளையைநேரடியாசொல்லிடனும்... அதுஒருநேரடியானகருணையிலாதஅணுகுமுறை... மிகசிலநேரத்துலதான்இந்தமுறை உபயோகமாய்இருக்கும்... ஆனாநம்ம்தேசத்தோடதுகதைசொல்றமுறை. எதையுமேஒருகதைமாதிரி -உதாரணமா- குட்டிக்கதைகள், படிமங்கள், உவமானங்கள்வெச்சுஎந்தஒருவிசயத்தையும்விளக்குறதுகிழக்கித்தியமுறை மனதளவுலஒருவிசயத்தொருஒப்பீட்டோடசொல்றதுமனசுலஆழமாப்பதியும் இந்ததோசைவிசயமும்அப்படித்தான்... எதிரியவெல்லனும்நாஅவனசுத்தியிருக்கிறஎல்லாத்தையும்காலிசெஞ்சாபோதும் எதிரிதன்னாலஒன்னுமில்லாமப்போவான்என்பதுதான்இந்ததோசைத்தத்துவம்புரியுதா... அறிஞர்சிஎஸ்லீவிஸ்சொல்றமா

திரிமனுசன்செய்யிறதற்குமொத்தமேமூனுவேலைகள்தான்இருக்குஒன்னுசெய்தேஆகவேண்டியவேலை (கல்விகற்பது, மற்றவர்களிடம்இனிமையாகஇருப்பது..) இரண்டாவதுசெய்யவேண்டியவேலை (உடுப்பைஉடுத்துவதுஅல்லதுமாற்றுவது..) மூன்றாவதுசெய்யவிரும்புறவேலை.. அதுஅவங்கவங்களுக்குத்தான்தெரியும்.. இல்லையா.. இதுலநாமசெய்றதுஎதுக்காக ஒன்னுஒருகேள்வியக்கேட்டாளென்னகிடைக்கும்..

”பல்புகிடைக்கும்மகி...”

“ஹம்...நல்லாநக்கலடிக்ககத்துகிட்டுஇருக்க...நான்ஒருகேள்விகேக்குறேன்..நீஎதுசெஞ்சாலும்கடமைஉணர்வுலசெய்யிற யாஇல்லபொறுப்புணர்வுலசெய்யிறயா..”

“எந்தஉணர்வுலயும்செய்யல..பசிக்குதுசாப்புடறேன்அவ்வளவுதான்..கடமை பொறுப்புஅப்பிடின்னாளென்னேன்னுதெரியல..”

“நல்லதுதான்...நான்எதிர்பார்த்தவிடநல்லபதில்தான்சொல்லியிருக்க..கடமைபொறுப்புபத்திறையேபேசலாம்...நீசொன் ன அப்பிடிங்கறபத்திகொஞ்சம்சொல்றேன்..முதல்லஉனக்குமட்டும்பசிக்கல..எல்லாஉயிருக்கும்பசிஇருக்குஇல்லையா.. அப்பபசிஎன்பதுஇயற்கை...பசிச்சாசாப்பிடனும்...மனுசன்எப்படிசாப்புடறான்...வாயிலதான்னுகடிக்காமசொல்லு...அது கூடவேண்டாம்நீஎப்படிசாப்புடற..”

“வீட்டுலபோடுறாய்க்நாள்சாப்புடறேன்..”

“அவ்வளவுதான்தெரியுதுஉனக்கு..வேறஎதாவதுசொல்லமுடியுமா..”

“அப்பாவேலைக்குபோறார்...அம்மாசமைக்கிறாங்க...நான்சாப்புடறேன்..”

“ஏறக்குறையசரியாசொல்ற...சமைக்குறதும்ஒருவேலைதான்..ஆகநீசாப்புடறதுக்குரண்டுபேரும்வேலைசெய்றாங்கஇல் லையா...அம்மாஏன்வேலைசெய்றாங்கன்னுஆராய்ந்துபாத்தோம்னாகுடும்பஅமைப்பப்பத்தினமொத்தவரலாறையும்தெ ரிஞ்சுக்கலாம்...அதேபோலஅப்பாஏன்வேலைக்குப்போனார்னுஆராய்ந்தோம்னாசமூகத்தோடமொத்தவரலாறையும்தெரி ஞ்சுக்கலாம்..”

“தீந்திடும்...இததெரிஞ்சுகிட்டுஎன்னஆகப்போகுதுமகி...”

“என்னைப்பொறுத்தவரைக்கும்செய்தேஆகவேண்டியவேலைகள்லஒன்னுஇந்தவரலாறைத்தெரிஞ்சுக்கிறதுதான்..ஒவ் வொருத்தரும்அனைத்துக்குமானஅடிப்படையானவரலாற்றுஅறிவுதெரிஞ்சாத்தான்தானும்நல்லாஇருந்துசமுதாயத்திற்கு ம்நல்லதாஇருக்கமுடியும்...”

“எந்தசமுதாயத்திற்குமகி..”

“செம...இதுவரைக்கும்பேசுனதுலஇந்தகேள்விதான்கூர்மையானஅறிவுப்பூர்வமானகேள்வி..அப்பஉலகத்துலஒன்னுக்கு ம்அதிகமானசமுதாயம்இருக்குன்னுஉனக்குதெரியுதுஇல்லையா..”

“அப்படிஇல்லை..வெறவேறசமுதாயம்இருக்குதான்..ஆனானென்னானுசொல்லத்தெரியல...”

“பாதகமில்லதேஜா...தெரிஞ்சுக்கிறஆர்வம்தான்முக்கியம்..எல்லாத்தையும்அறிவியல்அடிப்படையிலின்னும்சொல்லப் போனாபகுத்தறிவுஅடிப்படையிலசமுதாயத்தைப்புரிஞ்சுக்கிறதுதான்அவசியம்..அனைத்துக்குமானஅடிப்படையுரிதல் அப்படின்னுபொதுவாஒருதலைப்பைவைக்கலாம்..”

அனைத்திற்குமானஅடிப்படைப்புரிதல்

“அனைத்திற்குமானஅடிப்படைப்புரிதலைதெரிந்துகொள்ளநான்அவற்றைஉளவியல்ரீதியாகமூன்றுபெரும்பிரிவுகளாய் பிரித்துக்கொள்கிறேன். அவைமுறையே, 1. வரலாற்றின்உளவியல், 2. பொறுப்புணர்வின்உளவியல், 3. வெற்றியின்உளவியல்.

இந்தமூன்றுதலைப்புகளின்அடிப்படையில்தான்மேலுஅடிப்படைவிசயங்களைசுருக்கமாகஅறிந்துகொண்டால் முடிவுரையில்தான்முதலில்சொன்னமகிழ்ச்சி, வாழ்க்கை, காலம்மற்றும்தாரம்ஆகியபதங்களுக்குஇடையில்இருக்கும்தொடர்புமற்றும்தொடர்பின்மைபற்றியவிளக்கங்களைப்புரிந் துகொள்ளஏதுவாகஇருக்கும். ஒவ்வொருதலைப்புக்குமேலும்எவற்றைப்பற்றிச்சொல்லப்போகிறேன்என்றும்மிகச்சுருக்கமாககூறிவிடுகிறேன் பின்னால்விரிவாகப்பார்ப்பதற்குஏதுவாகஇருக்கும்..”

“சாமிநீசாதரணமாவேபேச...”

“இல்லதேஜா...நான்அதிகப்பட்சமாஎளிமையாத்தான்பேசுறேன்..இந்தமாதிரிசிலநேரத்துலசொன்னாத்தானின்னும்தெளி வானகேள்விகளீகேக்கஉதவும்..முதல்விசயம்வரலாறு..இதுதான்எல்லாப்புரிதலுக்கும்அடிப்படை...வரலாறுன்னானென்ன, எதுக்குகாகவரலாறு முக்கியமாஎதுசரியானவரலாறு..ஆகியவற்றைதெரிஞ்சுக்கிறதுதான்..”

“வரலாறுமிகமுக்கியம்அமைச்சரே..”

“ஹி...ஹி...ஆனாஅதுதாண்டாமுக்கியமானஉண்மையும்கூட... மிகச்சரியானவரலாற்றைதெரிஞ்சுக்குறஒருமனிதர்சரியானஅறிவுஜீவியாமாறக்கூடும்... இரண்டாவதாபொறுப்புணர்வு...நாமவாழறபூமி...அதோடஅதிசயத்திலும்அதிசயமானஇருப்பு...உயிரினம்பற்றியவரலாறுமனிதவரலாறுபத்திபாப்போம்..கடைசியாவெற்றி...வெற்றினாளன்னஅதுக்கானமனிததேவைஎன்ன...உண்மையிலவெற்றிஒருமனிதனுக்குஎன்னவிதமாதவதுஅப்பிடின்னுபாக்கலாம்..இதத்தவிரஉடல், மொழி, திருமணம், பணம், விளம்பரம், ஜாதி, தீவிரவாதம், உணர்வெழுச்சி (Emotion) உலகப்பேரழிவுஆயுதங்கள் (MDW), பார்வைக்கோணம்அப்படின்னுசிலதனித்தனிதலைப்புகள்லஇன்னும்கொஞ்சம்அடிப்படைவிசயங்களைபுரிஞ்சுக்கலாம்..”

“வேன்னுஇருக்கு...”

“பாக்கத்தான்குழப்பமாஇருக்கும்விசயம்புரியத்தொடங்கிட்டாபடுசுவாரஸ்யம்ஆயிடும்..நாமபேசப்போறவிசயங்களைஎல்லாம்மொத்தமாஒருசார்லசொல்றேன்...புரிஞ்சுக்கிறதுஇன்னும்சுலபமாகும்..”

பகுதி I. வரலாற்றின் உளவியல்

ஏன்வரலாறு?

வரலாறுஎன்றால்என்ன?

வரலாற்றின்வரலாறுஎன்ன?

1. இயற்கைவரலாறு

2. சமூகவரலாறு

I. சமூகஅமைப்பு(சமூகம்என்றால்என்ன/எப்படிபுரிந்துகொள்வது)

A. தத்துவத்தின்வரலாறு

அறம்	
மதம்	தத்துவம்
கடவுள்கோட்பாடு / மதமெய்யியல் / மதக்கோட்பாடுகள்	மெய்யியல் / தத்துவமெய்யியல் / தத்துவக்கோட்பாட்டுகள்

b. அரசியல்வரலாறு

அரசு		
அரசுக்குமுந்தையவரலாறு	அரசுக்குபிந்தையவரலாறு	
நாடோடிநிலை	முதலாளித்துவம்:	கம்யூனிசம்:
நாகரீகவரலாறு- குடும்பவரலாறு	(Corporate/Globalization / Metropolis / Sea Ports)	(Nationalism / Socialism)
மன்னராட்சி	Aerotropolis/ Fundamentalism	Peace Movements)
காலனிவரலாறு	Extremism/ Terrorism)	

c. அறிவியல்வரலாறு

அடிப்படைஉணர்வுக்கம்/ கேள்வி/ சந்தேகம்	
கணிதம் / இயற்பியல் / வானவியல் / நிலவியல் / கடலியல் / பௌதீகம்	உயிரியல் / மற்றஅறிவியல் / பொருளாதாரம் / அரசியல்

பகுதி II. பொறுப்புணர்வின் உளவியல்

பிரபஞ்சம் / பூமி / உலகம்			
மற்றஉயிரினம் - மனிதர்கள்			
பால்			
பெண்	ஆண்	திரு நங்கை / நம்பி	
பெண்ணியம்	ஆணியம்	மூன்றாம் பாலினம்	
பொறுப்புணர்வு			
உடல்	மற்றவை	சமூகம்	
நுண்ணறிவு			
நேரம்	பணம் / அதிகாரம்		மொழி
கடந்த / நிகழ்	அன்பு(காதல்)	ஆசை(காமம்)	

/ எதிர் காலம்	மனிதாபிமானம்/ புரிந்துணர்வு/ சகிப்பு/ உறுதி	இயற்கை/ குழப்பம்/ திருப்தியின்மை உய்ப்புத்தேர்வு	எதிர்மனம்/ சச்சரவு /மாயை	
ஆளுமை				
புரிந்துகொள்ளுதல்		ஆய்வு	முன்வைத்தல்	
விலங்கு / பறவை / தாவரம்				
LSD (Love, Sex & Drugs) leads LSD (Life Style Disorder)				

பகுதி III. வெற்றியின் உளவியல்

ஏன் வெற்றி?
வெற்றி என்றால் என்ன?
வெற்றியின் வரலாறு என்ன?

வெற்றியின் சமூக வரலாறு

இருத்தலியல்
மரணம்
மனம்
உணர்வுகள்: பொறாமை / ஆசை / கோபம்
தேவையின் உளவியல் (மற்றமை)

கல்வி

கல்வியின் வகைகள்
எதிர்கல்வி
ஆய்வு முறைகள்

“ஆக இது தான் தொடக்கம்... இதுல இருக்கிற ஒவொரு சொல்லும் சாவிச் சொற்கள் ()... எல்லாத்தயும் பத்தி அடுத்தடுத்த பகுதியில தொடர்ந்து உரையடலாம்...”

“சரி தான் இப்போதாச்சும் கிளம்பவிடு... பிறகு பாப்போம்...”

.....
கட்டுரைத் தொடர்: ஆதிரன்